V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-47/09) ([1])

(Zbliżanie ustawodawstw — Wyroby kakaowe i czekoladowe — Etykietowanie — Dodanie słowa „czysta" lub wyrażenia „czysta czekolada" do oznakowania na etykiecie niektórych produktów)

(2011/C 30/02)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i D. Nardi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3 dyrektywy 2000/36 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnoszącej się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 197, s. 19) i art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109, s. 29) — Etykietowanie wyrobów czekoladowych — Dodanie słowa „puro" lub wyrażenia „cioccolato puro" do oznakowania na etykiecie wyrobów czekoladowych niezawierających tłuszczów roślinnych innych niż masło kakaowe

Sentencja

1) *Przewidując możliwość uzupełnienia przymiotnikiem „czysta" nazwy handlowej wyrobów czekoladowych, które nie zawierają innych tłuszczy roślinnych niż masło kakaowe, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy, po pierwsze, art. 3 ust. 5 dyrektywy 2000/36 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnoszącej się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz, po drugie, art. 3 ust. 1 tej dyrektywy w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych.*

2) *Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

([1]) Dz.U. C 82 z 4.4.2009

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bróg — Republika Węgierska) — Ker-Optika Bt. przeciwko ÀNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézete

(Sprawa C-108/09) ([1])

(Swobodny przepływ towarów — Zdrowie publiczne — Sprzedaż soczewek kontaktowych przez Internet — Uregulowanie krajowe zezwalające na sprzedaż soczewek kontaktowych jedynie w punktach sprzedaży wyrobów medycznych — Dyrektywa 2000/31/WE — Społeczeństwo informacyjne — Handel elektroniczny)

(2011/C 30/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ker-Optika Bt.

Strona pozwana: ÀNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézete

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Baranya Megyei Bíróság — Wykładnia art. 28 i 30 WE oraz dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 178, s. 1) — Sprzedaż soczewek kontaktowych przez Internet — Uregulowanie krajowe, które zastrzega sprzedaż soczewek kontaktowych dla punktów sprzedaży wyrobów medycznych

Sentencja

Przepisy krajowe dotyczące sprzedaży soczewek kontaktowych należą do zakresu zastosowania dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywy o handlu elektronicznym"), jako że dotyczą sprzedaży tych soczewek przez Internet. Z kolei, przepisy krajowe dotyczące dostawy rzeczonych soczewek nie należą do zakresu zastosowania tej dyrektywy.

Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE, a także dyrektywa 2000/31 powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które zezwala na sprzedaż soczewek kontaktowych jedynie w specjalistycznych punktach sprzedaży wyrobów medycznych.

([1]) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Land Baden-Württemberg przeciwko Panagiotisowi Tsakouridisowi

(Sprawa C-145/09) ([1])

(Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 16 ust. 4 i art. 28 ust. 3 lit. a) — Obywatel Unii, urodzony i zamieszkujący od ponad 30 lat w przyjmującym państwie członkowskim — Okresy nieobecności na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego — Wyroki karne — Decyzja o wydaleniu z terytorium — Nadrzędne względy bezpieczeństwa publicznego)

(2011/C 30/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Baden-Württemberg

Strona pozwana: Panagiotis Tsakouridis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 16 ust. 4 i art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77, oraz sprostowania Dz.U. L 229, s. 35, Dz.U. L 197, s. 34 i Dz.U. L 204, s. 28) — Decyzja o wydaleniu z terytorium wydana względem obywatela wspólnotowego, urodzonego w przyjmującym państwie członkowskim i zamieszkującego w nim od ponad trzydziestu lat, z uwagi na wielokrotne skazania za popełnienie czynów karnych — Wykładnia pojęcia poważnych względów bezpieczeństwa publicznego oraz warunków wiążących się z utratą nabytej na podstawie wspomnianego przepisu ochrony przed wydaleniem z terytorium

Sentencja

1) *Artykuł 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że w celu stwierdzenia, czy obywatel Unii zamieszkiwał w przyjmującym państwie członkowskim przez dziesięć lat poprzedzających decyzję o wydaleniu — co jest decydującym kryterium dla nadania zwiększonej ochrony, którą przyznaje ten przepis — należy wziąć pod uwagę wszystkie aspekty mające znaczenie w każdym przypadku, w szczególności długość każdego okresu nieobecności zainteresowanego w przyjmującym państwie członkowskim, łączną długość oraz częstotliwość tych okresów nieobecności, a także powody, które skłaniały zainteresowanego do opuszczania tego państwa członkowskiego i które są pomocne przy stwierdzeniu, czy te okresy nieobecności powodują, czy nie powodują przeniesienia do innego państwa członkowskiego głównego ośrodka osobistych, rodzinnych i zawodowych interesów zainteresowanego.*

2) *W razie gdy sąd krajowy stwierdzi, iż zainteresowany obywatel Unii korzysta z ochrony art. 28 ust. 3 dyrektywy 2004/38, przepis ten należy interpretować w ten sposób, że zwalczanie przestępczości związanej z obrotem środkami odurzającymi w zorganizowanej grupie przestępczej może być objęte pojęciem nadrzędnych względów bezpieczeństwa publicznego mogącym uzasadniać środek wydalenia obywatela Unii, który zamieszkiwał w przyjmującym państwie członkowskim przez poprzednich dziesięć lat. W razie gdy sąd krajowy stwierdzi, że zainteresowany obywatel Unii korzysta z ochrony art. 28 ust. 2 dyrektywy 2004/38, przepis ten należy interpretować w ten sposób, że zwalczenie przestępczości związanej z obrotem środkami odurzającymi w zorganizowanej grupie przestępczej jest objęte pojęciem poważnych względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.*

([1]) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.